

Sygn. akt V CSK 442/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa P. S. przeciwko U. [...] w W.

o zapłatę, rentę i ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 lutego 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 marca 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) nie obciąża powoda na rzecz pozwanego kosztami
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 marca 2014 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powoda P. S. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 29 lipca 2013 r., którym zasądzona została na rzecz powoda od pozwanego U. [...] w W. kwota 27 000 złotych z odsetkami i kosztami procesu z tytułu odszkodowania, rentę w wysokości po 100 złotych miesięcznie z tytułu zwiększonych potrzeb i zmniejszonych widoków na przyszłość, obok wypłacanej powodowi przez pozwanego renty wyrównawczej w wysokości 562 złote miesięcznie, ustalił także odpowiedzialność pozwanego za ewentualną szkodę jaką może ponieść powód w przyszłości w związku z wypadkiem komunikacyjnym w dniu 2 listopada 2000 r. W jego wyniku powód doznał bardzo poważnych obrażeń i trwałego uszczerbku na zdrowiu w 15%. Ustalono zostało przyczynienie powoda do powstania szkody w wysokości 50%. W toku postępowania likwidacyjnego wypłacone zostało powodowi przez pozwanego 73 000 złotych z tytułu zadośćuczynienia oraz przyznana renta wyrównawcza wypłacana kwartalnie; za okres od 1 października 2008 r. do 31 marca 2011 r. powód otrzymał z tego tytułu 17 821,37 złotych; od dnia 1 stycznia 2011 r. wypłacane jest przez pozwanego wskazane wcześniej świadczenie rentowe (kwartalnie 1 686 złotych). Ponadto z Z. [...] wypłacana jest renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy, która po podwyżkach od dnia 1 listopada 2012 r. wynosi 542,18 złotych. W pozostałym zakresie domagania się przez powoda wyższych świadczeń od pozwanego, powództwo zostało oddalone.

Oddalając apelację Sąd drugiej instancji podzielił ustalenia faktyczne i ocenę prawną dokonaną w wyroku Sądu Okręgowego.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie przepisów postępowania cywilnego, tj. art. 231 k.p.c. przez jego nieprawidłowe zastosowanie oraz przepisów prawa materialnego, tj. art. 6 k.c. przez niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że domniemanie faktyczne jest środkiem przeniesienia ciężaru udowodnienia faktu z osoby, która z tego faktu wywodzi skutki prawne na osobę, która temu faktowi zaprzecza i podlega obaleniu w drodze udowodnienia stanu przeciwnego niż ten, który wynika z domniemania; art. 361 § 1 k.c. przez niewłaściwe zastosowanie i obniżenie powodowi renty z tytułu niezdolności do pracy. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz wyroku Sądu pierwszej instancji w zakresie w jakim powództwo zostało oddalone

i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany wniósł o odmowę jej przyjęcia do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie i zasądzenie w każdym wypadku kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wobec braku przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. skarga nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania pełnomocnik powoda powołał się na oczywiste uzasadnienie skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Oczywistość ta ma wynikać, zdaniem skarżącego z „kontekstu treści uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego i zgromadzonego materiału dowodowego”. Za przepis oczywiście naruszony jest wskazywany art. 231 k.p.c. dotyczący domniemania faktycznego. Dalsze wskazywane naruszone przepisy przez zaskarżony wyrok odnoszą się do prawa materialnego i naruszenie ich stanowi konsekwencję nieprawidłowego zastosowania art. 231 k.p.c.

Wskazany przepis postępowania cywilnego może stanowić podstawę kasacyjną tylko wyjątkowo, to znaczy wtedy, gdyby można wykazać, że sądy rozpoznające sprawę w toku instancji naruszyły zasady logicznego rozumowania i wiązania ze sobą ustalonych faktów w sposób uniemożliwiający posłużenie się domniemaniem faktycznym. Chodzi bowiem o zarzuty odnoszące się do ustaleń faktycznych i oceny dowodów, a te okoliczności nie stanowią co do zasady podstawy skargi kasacyjnej (art. 398³ § 3 k.p.c.), zaś ustalenia faktyczne wiążą Sąd Najwyższy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej należało więc wykazać, poprzez profesjonalny wywód prawny, odrębny od uzasadnienia podstaw kasacyjnych (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), że doszło do kwalifikowanego naruszenia przepisów postępowania w sposób uniemożliwiający utrzymanie w mocy zaskarżonego orzeczenia. Tego w uzasadnieniu wniosku nie ma, jednak mimo odwołania się w krótkim uzasadnieniu wniosku do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, także w nich nie znajduje się przekonujące uzasadnienie, a tylko

budowanie wniosków o własne wyobrażenie stanu faktycznego, dogodnego dla skarżącego, stojącego w opozycji do ustaleń prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego. Nie jest w tej mierze wystarczające odwołanie się do trafnego wyroku Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2005 r., IV CK 459/04, który potwierdza, że kwestia zastosowania domniemań faktycznych łączy się z okolicznościami konkretnej sprawy. W niniejszej sprawie nie można się dopatrzeć rażących uchybień Sądu drugiej instancji w zastosowaniu przepisów prawa procesowego i materialnego, tak jak je przedstawia skarżący i które byłyby wystarczające do uznania oczywistości wniesionej skargi kasacyjnej. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową, a skarga kasacyjna ma charakter wyjątkowy wobec prawomocnego orzeczenia sądowego, spełniając poza rozpatrzeniem interesu stron postępowania funkcje publicznoprawne, a tych w niniejszej sprawie wyraźnie zabrakło.

Mając to na uwadze należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzec jak w postanowieniu, rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., uwzględniając szczególne okoliczności tej sprawy i osoby poszkodowanego.